

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **CD Consulting**, s.r.o., so sídlom Politických väzňů č. 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, **zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti odporkyni **A. A.**, bytom T. , **o plnenie zo zmenky**, vedenej na Okresnom súde Trnavaa pod sp. zn. 9 CbZm 30/2013, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 3. júna 2014 sp. zn. 25 Co 130/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporkyni nepriznáva právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením z 20. novembra 2013 č. k. 9 CbZm 30/2013 – 39 prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6 Co 156/2013.

Krajský súd v Trnave uznesením z 3. júna 2014 sp. zn. 25 Co 130/2014 odmietol odvolanie navrhovateľky podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. z dôvodu, že odvolanie navrhovateľky bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie navrhovateľka. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že postupom odvolacieho súdu, ktorý odmietol odvolanie, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). To z dôvodu, že odvolanie nepodávala na prvostupňovom súde osobne do podateľne, ale podala ho prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s. r. o., IČO : 35 825 456, so sídlom v Bratislave, Cikkerova 2, ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“, rovnako ako Slovenskej pošty , a. s. Tejto spoločnosti odovzdala odvolanie dňa 17. decembra 2013, teda v čase , keď ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania (§ 57 ods. 3 O. s. p.). Preto neexistoval dôvod na vydanie napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 242a ods. 1 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľky je prípustné.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd

rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním navrhovateľky je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťa. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že prípustnosť dovolania navrhovateľky z nich vyvodit' nemožno.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobkyne smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. žalobkyňa nenamietala a ich existenciu nezistil ani odvolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na obsah dovolania navrhovateľky Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O. s. p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Pre splnenie podmienky včasnosti podania odvolania treba, aby odvolanie bolo podané v lehote stanovenej ustanovením § 204 ods. 1 O. s. p. Ide pritom o lehotu procesnú,

čo znamená, že v zmysle § 57 ods. 3 O. s. p. stačí, ak je odvolanie posledný deň odvolacej lehoty podané na súde alebo sa odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bol zástupcovi navrhovateľky doručené dňa 2. decembra 2013 (č. l. 41). Posledným dňom 15 dňovej lehoty na podanie odvolania bol deň 17. decembra 2013, ktorý deň bol utorok.

Z podacej pečiatky Okresného súdu Trnava (č. l. 42) vyplýva, že odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa bolo podané na tomto súde osobne dňa 18. decembra 2013, z ktorej skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o jeho oneskorenom podaní. Navrhovateľka predložila výtlačok internetovej stránky (č. l. 70) o odovzdaní zásielky na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o. (aktuálny stav zásielky č. 14950477) v hodnote 100,- Eur, o hmotnosti 2,20 kg, počet 1 kusa, balík 0004495138 o hmotnosti 2,20 kg. O tejto skutočnosti odvolací súd v čase rozhodovania o odvolaní nemal vedomosť (navrhovateľka ho pripojila až k dovolaniu). Z listiny vyplýva, že navrhovateľka odvolanie mala odovzdať na jeho doručenie Okresnému súdu Trnava spoločnosti dňa 17. decembra 2013 o 16,21 hod., t. j. posledný deň 15 dňovej odvolacej lehoty.

Spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r. o. je spoločnosť, ktorej predmetom činnosti je aj poskytovanie poštových služieb. Z údajov o predmetnej zásielke uvedených na doklade predloženom navrhovateľkou nie je zjavné, či obsahom zásielky bolo aj jej odvolanie podané v preskúmvanej veci. Dovolací súd vytvoril navrhovateľke procesnú možnosť, doložiť opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania. Listom z 21. augusta 2015 vyzval navrhovateľku, aby v lehote 10 dní zaslala najvyššiemu súdu doklad potvrdzujúci deň, v ktorom bolo odvolanie navrhovateľky odovzdané na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o.. Táto písomná výzva najvyššieho súdu bola právnomu zástupcovi navrhovateľky doručená 31. augusta 2015.

Navrhovateľka listom z 8. septembra 2015, doručeným najvyššiemu súdu 9. septembra 2014 oznámila, že spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r. o. preberá od odosielateľa už zabalené zásielky v obálke v škatuli, prípadne v inom obale a osoba – kuriér, ktorý preberá zásielku nevie, čo je jej obsahom a zároveň uviedla, že poštovému podniku pri odovzdaní a prebraní zásielky nie je nikdy známy jej obsah, takisto ako ani ostatným podnikom vykonávajúcim poštové služby. Ďalej oznámila, že nedisponuje dokladom potvrdzujúci deň, v ktorom bolo konkrétne odvolanie odovzdané na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o.. Disponuje len „číslom zásielky“ a vie súdu oznámiť len tú skutočnosť, kedy bola zásielka s konkrétnym „číslom zásielky“ prevzatá na prepravu uvedeným poštovým podnikom.

Dovolaciemu súdu je všeobecne známe, že poštovému podniku pri odovzdaní a prevzatí zásielky nie je známy jej obsah. Odosielateľ však pre preukázanie odoslania určitej zásielky pre súdy spravidla označí na obálke zásielky, ktorému súdu je zásielka určená (adresáta) a čo je obsahom zásielky (číslo konania, ku ktorému zásielku zasiela a aký druh písomnosti zásielka obsahuje – návrh, odvolanie, dovolanie apod.). V danom prípade ako vyplýva z aktuálneho stavu zásielky č. 14950477 vyplýva, že mala zásielka o celkovej hmotnosti 2,20 kg obsahovať 27 kusov odvolaní voči prerušeniu konania. Bližšia špecifikácia týchto odvolaní, t. j. ku ktorým konkrétnym číslam konania Okresného súdu Trnava odvolania boli podané z uvedeného dokladu nevyplýva a navrhovateľka ani vo svojom liste zo dňa 8. septembra 2015 nevie presne identifikovať, či obsahom tejto zásielky bola aj konkrétne

odvolanie a či toto predmetné konkrétne odvolanie bolo aj poštovému podniku (kuriérovi) odovzdané na prepravu.

Údaje obsiahnuté v spise preto vyznievajú v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania navrhovateľky oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty). Navrhovateľka nevyužila procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru. Dovolací súd vychádzal z údajov, ktoré navrhovateľka relevantným spôsobom nespochybnila a v nadväznosti na to dospel k záveru, že v danom prípade nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

V dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O. s. p. a prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie navrhovateľky podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p..

V dovolacom konaní úspešnej odporkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala. (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd nepriznal odporkyni náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na jej priznanie (§ 151 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. októbra 2015

**JUDr. Mária Š r a m k o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová